

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4213

гр. София, 26.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в закрито заседание на 26.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **1933** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. чл. 13, ал. 7 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба вх. № Е-12-00-72/17.01.2022 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Н. С. Б. – управител, чрез адвокатско дружество Г. и П., ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ц – 2 от 01.01.2022 г. на КЕВР, с което Комисията изменя премиите, определени с Решение № Ц – 25 от 01.07.2021 г. на КЕВР на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW, считано от 01.01.2022 г.

С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на решението по съображения, че действието на оспорения акт ще създаде трудно поправими последици от имуществен характер.

Административният орган не е изразил становище по искането за спиране на изпълнението, но е направил възражение за недопустимост на жалбата.

Съдът, като взе предвид обжалвания акт и приложимата към оспорването му нормативна уредба, приема искането за спиране на изпълнението за недопустимо по следните съображения:

С обжалваното Решение № Ц-2/ 01.01.2022г. КЕВР е изменила определените с Решение № Ц-25 от 01.07.2021г. премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW, считано от 01.01.2022г.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) обжалването на решенията на комисията не спира тяхното изпълнение, а искането за спиране изпълнението на оспорено по съдебен ред решение е недопустимо, освен по отношение на решения, с които се налагат санкции, решения за прекратяване и

отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи.

Видно от посочената разпоредба, искането за спиране на изпълнението е допустимо единствено за решенията на КЕВР, с които се налагат санкции, прекратяват се или се отнемат лицензии или решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи. В случая решението, което се обжалва пред съда, не представлява акт за налагане на санкция, нито такъв, с който се прекратява или отнема лицензия или сертификат, следователно не попада сред изчерпателно посочените в чл. 13, ал. 9, изр. трето от ЗЕ изключения. Налице е хипотезата на чл. 16б, ал. 4 АПК, която установява правилото, че по принцип допуснатото предварително изпълнение по силата на отделен закон (в случая ЗЕ) може по искане на оспорващия да бъде спряно, освен ако не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол. Именно такава изрична забрана установява чл. 13, ал. 9 ЗЕ. При това положение приложимо е общото правило на чл. 13, ал. 9 от ЗЕ за недопустимост на искането за спиране на изпълнението на оспореното пред съд решение на Комисията. Предвид изложеното, искането за спиране изпълнението на Решение № Ц-2/01.01.2022г. на КЕВР е недопустимо и следва да се остави без разглеждане.

С оглед горното и на основание чл. 159, т. 1, вр. чл. 13, ал. 9, изречение трето от Закона за енергетиката, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на [фирма], с ЕИК[ЕИК] за спиране изпълнението на Решение № Ц-2 / 01.01.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в седемдневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: